

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podstawowym zadaniem projektu ustawy jest wdrożenie dyrektywy, której celem jest określenie ram służących dla wprowadzenia środków wzrostu udziału energii ze źródeł odnawialnych oraz promowania rozwoju rynku energetyki odnawialnej.

Celem projektowanej regulacji o odnawialnych źródłach energii jest zbudowanie spójnych ram prawnych, z uwzględnieniem standardów europejskich, a także transpozycja dyrektywy 2009/28/WE.

Regulacja zostanie przekazana do uzgodnień resortowych oraz do konsultacji społecznych w pakiecie ustaw energetycznych tj.:

- *Prawo energetyczne,*
- *ustawa o odnawialnych źródłach energii,*
- *oraz Prawo gazowe.*

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Zgodnie z projektem ustawy proponowane rozwiązania będą bezpośrednio dotyczyły następujących grup podmiotów:

- a) podmiotów zajmujących się wytwarzaniem energii lub jej obrotem,
- b) podmiotów zajmujących się transportem energii w celu jej dostarczenia do odbiorców końcowych lub stacji dystrybucyjnych, które dostarczają ją odbiorcom końcowym,
- c) podmiotów zajmujących się dystrybucją paliw gazowych oraz energii elektrycznej sieciami dystrybucyjnymi w celu ich dostarczenia odbiorcom końcowym, odpowiedzialnych za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo elektroenergetycznymi,

- d) sprzedawców energii odbiorcom końcowym,
- e) dostawców maszyn i urządzeń niezbędnych do rozwoju energetyki odnawialnej,
- f) jednostek sektora publicznego, w tym jednostek administracji rządowej i samorządowej,
- f) osób fizycznych, osób prawnych i jednostek nie posiadających osobowości prawnej, dokonujących zakupu energii na własnego użytek.

Przepisy projektu ustawy oddziaływać będzie również na inne podmioty, w tym na podmioty realizujące przedsięwzięcia energooszczędne, przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie wszelkiego typu usług, w szczególności np. transportowych oraz przedsiębiorstwa energochłonne, będące znaczącym odbiorcą energii w kraju.

Pośrednio, korzyści z projektowanej regulacji odniosą również wszyscy obywatele, gdyż wzrośnie poziom bezpieczeństwa energetycznego kraju, a wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych wpłynie na niższy poziom zanieczyszczeń generowanych w procesie wytwarzania energii ze źródeł konwencjonalnych. Dodatkowo prognozowany wzrost produkcji rolnej przyczyni się jedynie do zwieszenia ilości dostępnej biomasy.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy zostanie skierowany do konsultacji społecznych z organizacjami pracodawców i związkami zawodowymi działającymi w sektorze paliwowo-energetycznym.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia z dnia 7 lipca 2005r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) tekst ustawy opublikowano na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt został przesłany do konsultacji Związkom Zawodowym, partnerom społecznym, organizacjom pracodawców oraz przedsiębiorstwom, których dotyczy projekt. Projekt regulacji jest uzgadniany i konsultowany w pakiecie regulacji energetycznych.

Projekt założeń do ustawy nie był konsultowany wcześniej, należy jednak dodać, że projekt regulacji poddany został procedurze uzgodnień wewnątrzresortowych, oraz międzyresortowych, a także konsultacji społecznych z instytucjami, organizacjami i przedsiębiorstwami, zajmującymi się problematyką rynku OZE, a jej wyniki zostaną zamieszczone w OSR.

Zgodnie z art. 5 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2005 r., Nr 169, poz. 1414 z późn. zm), projekt regulacji został przekazany do konsultacji społecznych wraz z prośbą o zgłaszanie ewentualnych uwag w terminie 30 dni.

Przedmiotowy projekt został przekazany do uzgodnień z następującymi parterami społecznymi, zajmującymi się problematyką energetyki, w tym energetyki odnawialnej, w szczególności do następujących podmiotów:

3. Polskie Sieci Elektroenergetyczne Operator S.A. (PSE Operator S.A.);
4. Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej (PTPiREE);
5. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych (PTEZ);
6. Izba Gospodarczą Ciepłownictwo Polskie (IGCP);
7. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska (IGEiOŚ);
8. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej (PSEW);
9. Polskie Towarzystwo Energetyki Wiatrowej (PTEW);
10. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie (TGPE);
11. PKPP Lewiatan;
12. Polskie Towarzystwo Energetyki Słonecznej;
13. Polskie Stowarzyszenie Pomp Ciepła;
14. Polskie Stowarzyszenie Geotermiczne,
15. Instytut Gospodarki Surowcami; Mineralnymi i Energią PAN, Zakład Energii Odnawialnej;
16. Polska Izba Biomasy;
17. Polskie Stowarzyszeniem Biogazu;
18. Polska Grupa Biogazowa;
19. Instytut Paliw i Energii Odnawialnej;
20. Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych;
21. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego;
22. Krajowa Izba Gospodarcza;
23. Krajowa Rada Federacji Konsumentów;
24. Krajowa Rada Izb Rolniczych;
25. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
26. Polska Rada Koordynacyjna Odnawialnych Źródeł Energii.

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie przepisów projektu ustawy będzie oddziaływać na podmioty sektora publicznego, w tym w szczególności na ich budżety, generując zarówno wydatki, jak i przychody.

Co do zasady wydatki, jakie spowoduje wprowadzenie projektowanych przepisów będą znajdowały pokrycie w przychodach jednostek finansów publicznych.

Zakłada się, iż wsparcie przeznaczone dla podmiotów działających na szeroko pojętym rynku energii ze źródeł odnawialnych znajdą pokrycie w przychodach z kar oraz z opłat zastępczych. Wysokość wsparcia udzielonego na podstawie przepisów niniejszej ustawy uzależniona będzie od wysokości przychodów jednostek finansów publicznych.

Zatem w świetle powyższego projektowana ustawa nie wpłynie istotnie na sektor finansów publicznych. Zakłada się, iż z chwilą wejścia w życie przedmiotowej regulacji ewentualne zaangażowanie środków publicznych w porównaniu do obecnie obowiązujących regulacji może zostać zmniejszone. Ewentualne oszczędności mogą wynieść ok. 1 mld rocznie. Jednakże wysokość oszczędności, w tym także dotyczy to odbiorców końcowych, uzależniona jest od kształtu przedmiotowej regulacji. Regulacja może również powodować wzrost wydatków związanych z nowymi zadaniami dla administracji publicznej przewidzianymi dyrektywą 2009/28/WE.

Zakłada się, że uchwalenie ustawy nie powinno powodować istotnych skutków finansowych. Należy się liczyć, iż nastąpi wzrost obciążenia pracą, zwłaszcza na szczeblu centralnym, związaną z obsługą nowych zadań organów, tj. Ministra Gospodarki, Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, Prezesa Agencji Rynku Rolnego oraz organów samorządu terytorialnego odpowiedzialnych za wydawanie decyzji, uchwalenie, bądź zmianę miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Można zakładać, że na szczeblu administracji krajowej zajdzie konieczność wzrostu zatrudnienia o około 26 etatów, co przy założeniu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w strefie budżetowej na poziomie 3102 zł daje fizyczny roczny koszt na poziomie 967.824 zł.

Zakłada się także, iż nie nastąpi wzrost zatrudnienia w administracji na poziomie gmin i powiatów. Można przyjąć, iż maksymalnie statystyczny wzrost ten nie przekroczy 80 etatów. Koszy tych dodatkowych etatów w skali kraju wyniosą około 2.977.920 zł rocznie.

Należy oczekiwać, że wejście w życie nowych regulacji i mechanizmów wspierających rozwój energetyki odnawialnej stanie się pozytywnym impulsem dla samorządów wszystkich szczebli w podejmowaniu przez nie inicjatyw na rzecz rozwoju partnerstwa publiczno-prywatnego w zakresie energetyki, szczególnie związanych z poszukiwaniem efektywnych rozwiązań wykorzystania lokalnych zasobów oraz rozwojem usług multimedialnych.

Należy także prognozować wzrost dochodu budżetu państwa związany z wydatkami inwestorów na zakup specjalistycznych technologii oraz związany ze zwiększonym zapotrzebowaniem na specjalistyczne usługi i towary, co będzie miało bezpośredni wpływ na dochody z podatków dochodowych i pośrednich.

Zakłada się, iż zaproponowane rozwiązania prosumenckie będą pozytywnie przyjęte przez zainteresowanych, co spowoduje wzrost zainteresowania energetyką odnawialną, w szczególności w skali mikro (mikro przedsiębiorstwa oraz prosumenci)

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Należy oczekiwać, że dzięki proponowanej regulacji będzie on znaczący i pozytywny. Zakłada się, że wejście w życie regulacji powinno spowodować m. in. zwiększenie zapotrzebowania na wszelkiego rodzaju usługi związane z dostawą maszyn i urządzeń dla sektora energetyki odnawialnej.

W efekcie można spodziewać się rozwoju rynku usług związanych z sektorem energetyki odnawialnej, w szczególności z rozwojem energetyki rozproszonej i rozsianej, co powinno również przyczynić się do przyrostu miejsc pracy w firmach zajmujących się świadczeniem takich usług oraz zwiększeniem wpływów z tytułu podatków od zatrudnionych w tym sektorze.

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Obowiązki nałożone przez przepisy niniejszej regulacji na podmioty zajmujące się sprzedażą energii elektrycznej, ciepła lub gazu ziemnego odbiorcom końcowym, spowodują że jest to grupa przedsiębiorstw, na którą projektowane rozwiązania wywierają największy wpływ. Obowiązek pozyskania i przedstawienia do umorzenia określonej wartości świadectwa efektywności energetycznej, oznacza konieczność podjęcia przez te podmioty zdecydowanych działań prowadzących do uzyskania wymiernych oszczędności energii po stronie odbiorców końcowych. Również obowiązki w zakresie udostępniania odbiorcom końcowym informacji pomocnych w określeniu możliwych dla nich do podjęcia środków poprawy efektywności energetycznej i dostarczania im określonych materiałów informacyjnych, oznaczać będą konieczność przeprowadzenia działań dostosowawczych przez przedsiębiorstwa będące adresatami tych obowiązków.

Wprowadzenie świadectw pochodzenia i wynikających z nich zbywalnych praw majątkowych, które stanowią będą towar giełdowy, będzie miało także znaczący wpływ na sektor wytwarzania, przesyłu i dystrybucji energii, który korzystając z tego mechanizmu stymulującego zachowania prooszczędnościowe zostanie zachęcony do podejmowania działań skutkujących zwiększeniem sprawności wytwarzania energii i zmniejszeniem strat w przesyłach i dystrybucji energii.

Większość z powyższych praw i obowiązków łączyć się będzie z koniecznością przeprowadzenia przez przedsiębiorców działań, inwestycyjnych, często o charakterze prooszczędnościowym, co znajdzie przełożenie na bardziej efektywne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii.

Efektywne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii przyczyni się do potencjalnych oszczędności energii ze źródeł konwencjonalnych.

Przewiduje się, iż powyższe będzie miało bezpośredni wpływ na wzrost konkurencyjności gospodarki.

Proponowana regulacja może spowodować wzrost nakładów inwestycyjnych przedsiębiorstw sektora energetycznego, w zakresie modernizacji tych przedsiębiorstw, w szczególności w zakresie modernizacji sieci przesyłowych i dystrybucyjnych energii elektrycznej oraz w sektorze wytwarzania, co może skutkować nieznacznym wzrostem cen energii elektrycznej, na co dodatkowo nakładają się będą zobowiązania Polski w zakresie CO₂. Jednakże

przewidywany wzrost cen z tego powodu nie powinien przewyższać poziomu inflacji, a część środków na ten cel pochodzić będzie z pewnością ze środków przeznaczonych na wsparcie sektora energetyki ze źródeł odnawialnych np. wykorzystanie środków z opłat zastępczych.

Nowe inwestycje w OZE, a co za tym idzie produkcja urządzeń przemysłowych i usługi związane z inwestycjami umożliwiającą rozwój gospodarki, aktywizację zawodową i tworzenie nowych miejsc pracy. Budowa nowych instalacji OZE w rozproszonej kogeneracji wymagać będzie wzmocnień w infrastrukturze, co również pobudzi przedsiębiorczość. Zatem przewiduje się, iż projektowana ustawa wpłynie na rynek pracy w sposób znaczący.

Planowane rozwiązania zawarte w niniejszej regulacji będą miały również znaczący wpływ na sektor budownictwa przemysłowego oraz podmiotów zajmujących się tym zawodowo.

Wdrożenie projektowanej ustawy powinno wpłynąć na poprawę konkurencyjności gospodarki oraz funkcjonowanie przedsiębiorstw zarówno w skali lokalnej, jak również tych o znaczeniu europejskim i światowym.

Energetyka odnawialna jest bowiem oparta na dynamicznie rozwijającej się technologii, która w nowoczesnej gospodarce jest podstawą rozwoju konkurencyjnej gospodarki oraz przedsiębiorczości.

Przepisy niniejszej regulacji będą miały znaczący wpływ na możliwość przyłączania nowych źródeł zaspokajających zapotrzebowanie w energię elektryczną, ciepło, chłód i biogaz oraz dynamiczny rozwój gospodarki kraju.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Przepisy projektu nie zawierają wprost odniesień do poszczególnych regionów, jednakże jak już wcześniej wskazano, wystąpią pozytywne efekty oddziaływania na rozwój rynku usług oraz związany z tym wzrost inwestycji w nowe instalacje OZE, co z kolei będzie pozytywnie oddziaływać na lokalne rynki pracy.

Rozwiązania projektowanej ustawy dadzą regionom instrumenty do lepszego wykorzystania atutów regionów wykorzystując lokalne dobro, jakim są zasoby energii odnawialnej, a dzięki rozwojowi energetyki odnawialnej będzie możliwe uzyskanie bezpośredniego wsparcia w postaci środków finansowych, w tym: wykorzystania środków unijnych. Regiony zwiększą swoją konkurencyjność w zakresie możliwości pozyskiwania środków finansowych oraz

inwestorów uzyskają. dodatkowy wpływ na kształtowanie rynku pracy, co również przyczyni się na lepsze wykorzystywanie środków z Unii Europejskiej.

Przepisy ustawy będą miały wpływ na rozwój regionalnej przedsiębiorczości, co spowodowane będzie rozproszonym charakterem instalacji OZE.

7. Skutki ekologiczne

Bezpośrednie korzyści ekologiczne jakie wiążą się z wdrożeniem przepisów projektowanej ustawy dotyczą zmniejszenia emisji szkodliwych substancji do atmosfery, co w skali nie tylko naszego kraju będzie znaczącym efektem na drodze dążenia do poprawy stanu środowiska naturalnego.

W procesie spalania paliw wykorzystywanych w energetyce występuje znacząca emisja do atmosfery dwutlenku węgla, tlenków azotu, dwutlenku siarki i pyłów. Należy zwrócić uwagę, że w Polsce ponad 90 proc. energii elektrycznej i ok. 80 proc. ciepłej wytwarza się wciąż z konwencjonalnych źródeł energii tj. węgla brunatnego i kamiennego. Te nośniki energii w porównaniu z innymi wpływają w sposób znaczący na skalę zanieczyszczeń.

Należy jednak podkreślić, że szereg elektrowni i elektrociepłowni w Polsce charakteryzuje się stanem technicznym, który nie odpowiada najnowszym, obowiązującym standardom w zakresie ochrony środowiska, co przekłada się na podwyższoną emisję zanieczyszczeń do atmosfery.

Z prognoz Agencji Rynku Energii wynika, że zapotrzebowanie na energię w Polsce będzie rosnać w podobnym tempie, jak dotychczas, czyli ok. 7 proc. rocznie. Uchwalenie projektowanej ustawy, a w ślad za tym bardziej efektywne wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, zmniejszy ryzyko dodatkowych obciążeń związanych z opłatami za zanieczyszczenie środowiska.

Wprowadzenie w życie rozwiązań, zawartych w projekcie niniejszej regulacji przyczyniać się będzie do poprawy bezpieczeństwa energetycznego kraju, które będzie dodatkowo miało wpływ na zmniejszenie wykorzystania naturalnych źródeł energii, a tym samym poprzez racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych wpłynie na oszczędność paliw i energii.

Oszczędność paliw i energii stanowi jeden z najszybszych, najskuteczniejszych i najbardziej opłacalnych sposobów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i innych szkodliwych substancji oraz poprawy jakości powietrza, szczególnie na terenach gęsto zaludnionych. W tym kontekście, projekt ustawy wpisuje się w unijną politykę ochrony klimatu, jako jednego z trzech głównych filarów europejskiej polityki energetycznej (obok zapewnienia bezpieczeństwa dostaw energii oraz rozwoju wewnętrznego rynku energetycznego). Celem pakietu klimatyczno-energetycznego przyjętego przez UE w kwietniu 2009 r. jest, w znaczącym stopniu, realizacja postanowień Rady Europejskiej zawartych w konkluzjach z 31 marca 2007 r., czyli tzw. celów „3x20”, dot.:

- osiągnięcia redukcji emisji gazów cieplarnianych o 20 % w stosunku do roku 1990 (30% w przypadku osiągnięcia w tym zakresie porozumienia międzynarodowego),
- 20 % udziału odnawialnych źródeł energii (OZE) w całkowitym zużyciu energii w Unii Europejskiej, w tym minimalnego dla każdego z państw członkowskich celu 10% udziału OZE w transporcie na terytorium Unii Europejskiej,
- osiągnięcia unijnego celu zmniejszenia zużycia energii o 20% w odniesieniu do prognoz na rok 2020, zgodnie z szacunkami zawartymi w opublikowanej przez Komisję Zielonej Księżdy w sprawie racjonalizacji zużycia energii.

Projektowana ustawa, w kontekście kompleksowych regulacji energetycznych, także dotyczących efektywności energetycznej, oraz z racji na racjonalne wykorzystanie istniejących zasobów energetycznych jest szczególnie istotna w perspektywie ograniczonych zasobów surowców kopalnych oraz w perspektywie wzrastającego zapotrzebowania na energię.

8. Wskazanie źródeł finansowania

Wprowadzane regulacje powinny przyczynić się do lepszego wykorzystania paliw w energetyce w procesach wytwarzania energii elektrycznej, zmniejszania strat energii elektrycznej w przesyłach i dystrybucji oraz sukcesywnego zmniejszania zużycia energii przez odbiorców końcowych. Cel ten zostanie osiągnięty także poprzez modernizację istniejącej infrastruktury.

Nie przewiduje się zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obecnie obowiązujących przepisów.

Wartość i ilość sprzedaży energii wynikająca z zapotrzebowania odbiorców i związane z tym wpływy z podatków i opłat w skali kraju nie powinny się zmniejszyć.

Ponadto projekt ustawy przewiduje kary pieniężne za niedopełnienie obowiązków związanych z uzyskaniem i przedstawieniem do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia.

Projektowana ustawa przewiduje, że wpływy z opłat zastępczych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2, będą stanowiły przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Kwoty z opłat zastępczych będą wpływały na wyodrębniony rachunek tego funduszu, do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy. Środki zgromadzone na tym funduszu będą przeznaczone na wspieranie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz budowy lub przebudowy sieci elektroenergetycznych służących przyłączeniu tych źródeł, a także na działania inwestycyjne, w tym wysokosprawnej kogeneracji oraz na tworzenie nowych miejsc pracy.

Środki na realizację przepisów ustawy pokryte zostaną z opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne. Nie zakłada się znaczącego zwiększenia wydatków, które ponosi budżet państwa w chwili obecnej. Zakłada się, iż dzięki efektywnemu wykorzystaniu lokalnych zasobów wydatki, które zobowiązany jest ponieść budżet państwa w chwili obecnej mogą zatrzymać się na obecnym poziomie.

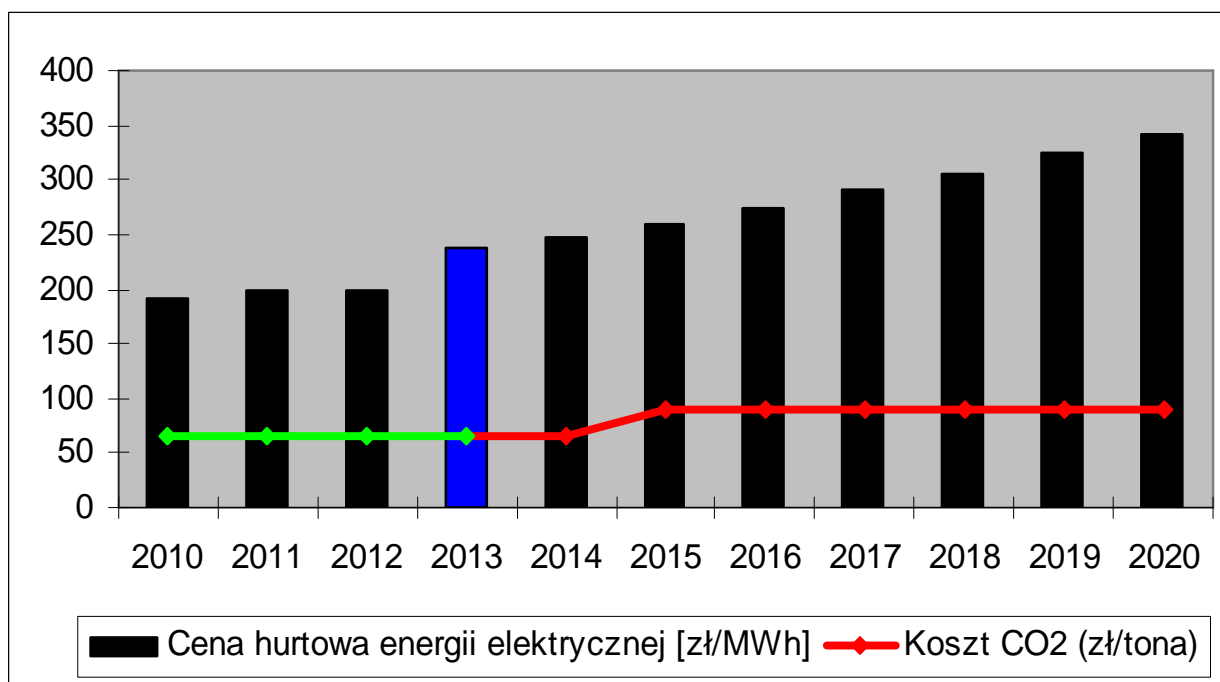
Obowiązki związane z certyfikacją instalatorów pokrywane będą z wnoszonych przez zainteresowanych z opłat za szkolenie i nie będą stanowić dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa. W chwili obecnej nie jest znana dokładna liczba osób, które wystąpią z wnioskiem o wydanie certyfikatu instalatora OZE, zatem bardzo ostrożne szacunki dotyczą liczby ok. 2000 tys. osób, co będzie skutkowało poniesieniem przez zainteresowanych kwoty nie większej niż ok. 3 tysiące zł jednostkowo, a tym samym rocznie kwota z tego tytułu nie powinna przekroczyć kwoty 5 mln zł rocznie, co oznacza przeciętnie szkolenie ok. 1667 instalatorów OZE rocznie, zakładając oczywiście, iż w pierwszych latach skala szkoleń będzie większa z tendencją malejącą w latach następnych. Są to maksymalne skutki

finansowe wynikające z dostępnych informacji, przy czym należy zaznaczyć, iż są to dane pozwalające na jedynie szacunkową ocenę maksymalnych skutków, szacunki te zostały przeprowadzone z należytą starannością oraz dostępną wiedzą.

Należy stwierdzić, że w zakresie realizowanej polityki wzrostu wykorzystania OZE wg KPD na str. 146 oraz w tabeli 13 dokonano oceny skutków realizowanej w Polsce metody wsparcia OZE. Stosowna ocena została dokonana przy założeniu cen stałych z 2009 r., utrzymania systemu wsparcia dla OZE przez cały okres 2010 – 2020 r., a do obliczeń przyjęto waloryzację opłaty zastępczej o współczynnik inflacji, chociaż w tym zakresie nie wyklucza się modyfikacji w postaci wprowadzenia systemu polegającego na malejącej opłacie zastępczej w zależności od wzrostu cen energii elektrycznej.

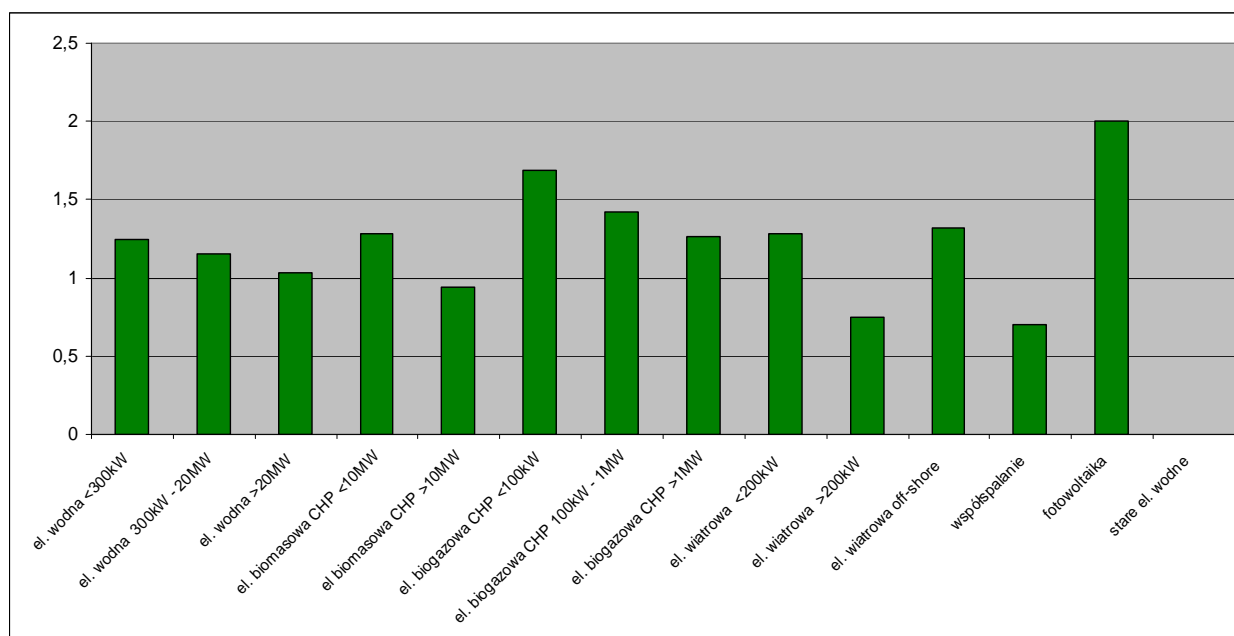
W zakresie korzyści i kosztów zmiany systemu wsparcia, mającej istotny wpływ na cenę energii elektrycznej podstawą analityczną propozycji były następujące szacunki.

W poniższej tabeli zaprezentowano spodziewany wzrost cen energii elektrycznej oraz koszt CO₂.

W celu optymalizacji istniejącego systemu wsparcia założono, iż konieczna jest modyfikacja mechanizmu świadczeń pochodzenia w taki sposób, aby dla każdej z technologii ustalić inny minimalny gwarantowany poziom pomocy finansowej. Taka optymalizacja zapewni bardziej zrównoważony rozwój źródeł opartych o wszystkie technologie OZE, oraz pozwoli kierować wsparcie dla tych technologii, które najbardziej go potrzebują. Ministerstwo Gospodarki proponuje aby optymalizacja systemu wsparcia polegała na zróżnicowaniu jego poziomu w zależności od technologii, z której dane źródło będzie korzystać.

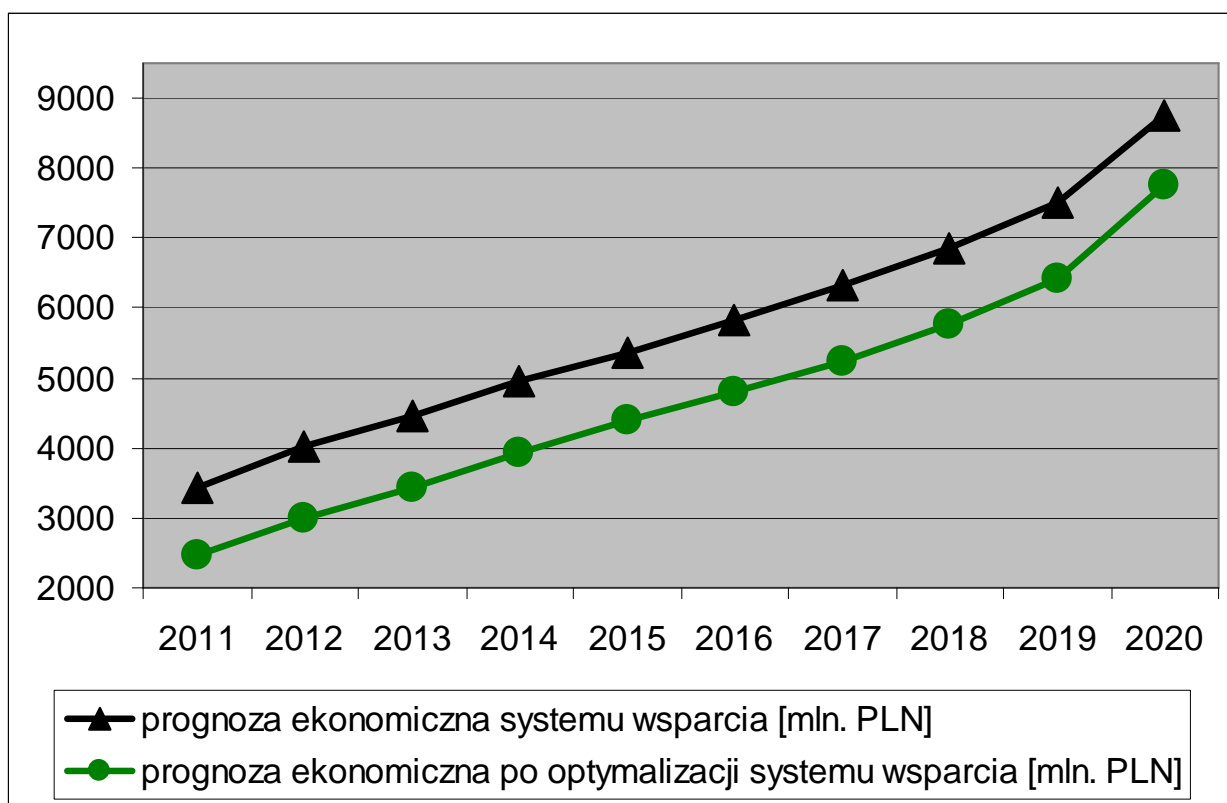
Na wykresie poniżej zaprezentowano współczynniki korekcyjne jako element zmodyfikowanego systemu wsparcia

Na podstawie ogólnodostępnych analiz branżowych, międzynarodowych opracowań problemowych oraz analizy rynku przeprowadzonej przez Ministerstwo Gospodarki, wypracowano przedział tzw. współczynników, które będą korygować poziom wsparcia. Mniejsze wsparcie przewidziano dla technologii, które obecnie wytwarzają około 90% energii elektrycznej z OZE (współspalanie, elektrownie wiatrowe oraz stare, zamortyzowane już elektrownie wodne). Łączna wartość oszczędności wyniesie prawie 2 mld zł, które w części zostaną skierowane do technologii wymagających większego wsparcia. Przewiduje się również możliwość objęcia wsparciem modernizacji tych instalacji.

Zaprezentowana na wykresie prognoza ekonomiczna pokazuje strukturę kosztów dotychczasowego systemu wsparcia w rozbiciu na poszczególne technologie OZE. Wynika z niej jednoznacznie, iż główne korzyści ze wsparcia kierowane są do technologii, w których koszt wytwarzania energii elektrycznych jest niższy niż obecnie otrzymywane wsparcie (np. współspalanie, energetyka wiatrowa). Dzięki zaproponowanym zmianom, struktura wsparcia powinna w większym stopniu zostać skierowana do droższych technologii, wymagających większego wsparcia.

Ponadto według przeprowadzonych przez Ministerstwo Gospodarki symulacji, coroczne oszczędności z tytułu przeprowadzonej optymalizacji systemu wsparcia w okresie do 2020 r. wyniosą około 1 mld zł.

9. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest objęty ustawodawstwem Unii Europejskiej.

Podstawowym celem projektowanej ustawy o odnawialnych źródłach energii jest zbudowanie spójnych ram prawnych, z uwzględnieniem standardów europejskich, a także transpozycja dyrektywy 2009/28/WE.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych.

Zakłada się, iż projektowana ustawa wchodzi w życie od dnia 1 stycznia 2015 r.